

I skuret var barnet og mor'n og far'n.
Og han var et helt almindeligt barn,
og dog var han den, de søgte.

Deres angst, deres tvivl, deres søgen var endt.
De takkede Gud for det lys, som var tændt,
og de lo omkring bålet og spøgte.

Den gamle vismand fandt gaverne frem
og sagde: »I må gerne bytte dem -
vi tog jo, hvad konger vil have,

men røgelse, guld og myrra skær
er for denne konge ingenting værd -
han selv er den dejligste gave!«